

(๓๑)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ ผบE ๕๖๐ /๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ ผบE ๗๕๙ /๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลแขวงเชียงใหม่

วันที่ ๒๓ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ความแพ่ง

ระหว่าง { บริษัทบริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด โจทก์

นายเร็กซ์ดี อังคณาวิวัฒน์ ที่ ๑

นางคำ อังคณาวิวัฒน์ ที่ ๒ จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ ค่าประกัน โอนสิทธิเรียกร้อง

พิเคราะห์คำฟ้องและพยานหลักฐานของโจทก์แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ ยี่ห้อ โตโยต้า หมายเลขทะเบียน กฉ ๙๒๒๐ เชียงราย จากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) หรือธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) ผู้ให้เช่าซื้อ เป็นเงินค่าเช่าซื้อ ๕๖๓,๑๕๓.๔๕ บาท ตกลงผ่อนชำระเป็นรายเดือนรวม ๗๒ งวด เป็นเงินค่าเช่าซื้องวดละ ๗,๒๗๔.๔๖ บาท โดยมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกันยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม ภายหลังทำสัญญาจำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อ เพียง ๑๐ งวด เป็นเงิน ๗๒,๖๒๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ผู้ให้เช่าซื้อติดตามรถยนต์ ที่เช่าซื้อคืนได้ หลังจากนั้นผู้ให้เช่าซื้อมีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งสองใช้สิทธิซื้อรถยนต์ที่เช่าซื้อ แล้วจึงนำรถยนต์ที่เช่าซื้อออกขายทอดตลาดได้เงิน ๓๐๒,๘๐๔ บาท ต่อมาโจทก์ได้รับโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าว

/จากผู้...

จากผู้ให้เช่าซื้อ โจทก์บอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องและทวงถามให้จำเลยทั้งสองชำระค่าเสียหายแล้ว แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย เห็นว่า เมื่อโจทก์ได้รับโอนสิทธิเรียกร้องจากผู้ให้เช่าซื้อและบอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องแก่จำเลยทั้งสองแล้ว โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสองได้ แต่ข้อเท็จจริงได้ความว่า ภายหลังจากจำเลยที่ ๑ ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อแล้ว ผู้ให้เช่าซื้อติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อคืน โดยไม่มีการบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อกับจำเลยที่ ๑ ก่อน ซึ่งการที่ผู้ให้เช่าซื้อติดตามเอารถยนต์ที่เช่าซื้อคืน โดยจำเลยที่ ๑ ไม่ได้แย่งคัดค้าน ถือว่าทั้งผู้ให้เช่าซื้อและจำเลยที่ ๑ ต่างสมัครใจเลิกสัญญากันโดยปริยาย คู่กรณีแต่ละฝ่ายจำเป็นต้องให้อีกฝ่ายได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง ในกรณีเช่นนี้ ผู้ให้เช่าซื้อย่อมไม่อาจนำข้อตกลงในสัญญาเช่าซื้อที่กำหนดให้ผู้เช่าซื้อต้องรับผิดชอบชำระค่าเช่าซื้อส่วนที่ขาดหลังจากขายทอดตลาดรถยนต์ที่เช่าซื้อ รวมทั้งค่าติดตามรถยนต์มาบังคับได้ จำเลยที่ ๑ จึงไม่ต้องรับผิดชอบชำระค่าเสียหายดังกล่าวให้แก่ผู้ให้เช่าซื้อ โจทก์ซึ่งได้รับโอนสิทธิเรียกร้องจากผู้ให้เช่าซื้อไม่อาจเรียกค่าเสียหายดังกล่าวจากจำเลยที่ ๑ ได้ ในส่วนค่าขาดประโยชน์และดอกเบี้ย เห็นว่าเมื่อสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ระหว่างผู้ให้เช่าซื้อกับจำเลยที่ ๑ เลิกกันแล้ว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคสาม บัญญัติว่า “ส่วนที่เป็นการงานอันได้กระทำให้และเป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สินนั้น การที่จะชดใช้คืนท่านให้ทำได้ด้วยการใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้น ๆ หรือถ้าในสัญญามีกำหนดว่าให้ใช้เงินตอบแทนก็ให้ใช้ตามนั้น” ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๑ ครอบครองรถยนต์ที่เช่าซื้ออยู่ก่อนเลิกสัญญาโดยไม่ได้ชำระค่าเช่าซื้อ จำเลยที่ ๑ จะต้องใช้เงินค่าเช่าหรือค่าใช้ทรัพย์สินให้แก่ผู้ให้เช่าซื้อซึ่งเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่เช่าซื้อ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องเรียกค่าขาด

/ประโยชน์...

ศาลยุติธรรม Court of Justice

ประโยชน์จากจำเลยที่ ๑ ได้ และค่าขาดประโยชน์ที่โจทก์เรียกนับแต่วันที่ผิติดจนถึงวันที่ผู้ให้เข้าซื้อได้รับรถยนต์ที่เข้าซื้อคืนเป็นเงิน ๒๙,๑๐๐ บาท เห็นว่าเหมาะสมแล้วจึงกำหนดให้ตามขอ ส่วนดอกเบี้ยที่โจทก์เรียกในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของค่าขาดประโยชน์ดังกล่าว เห็นว่า การที่ศาลกำหนดค่าเสียหายจากการใช้รถยนต์ที่เข้าซื้อในระหว่างผิติดไม่ชำระค่าเช่าซื้อนั้น ค่าเสียหายดังกล่าวมิใช่ค่าเช่าซื้อค้างชำระตามสัญญา แต่เป็นหนี้เงินที่ค้างชำระตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง โจทก์จึงเรียกได้เพียงในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาบวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี สำหรับจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันโดยยอมรับผิติดอย่างลูกหนี้ร่วมต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ ชำระหนี้แก่โจทก์ด้วย

พิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน ๒๙,๑๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ แก่โจทก์ ทั้งนี้อัตราดอกเบี้ยให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ ค่าขออันนอกคดีคืนให้ยก

นายอุดมพร วงศ์กา

